

salvator

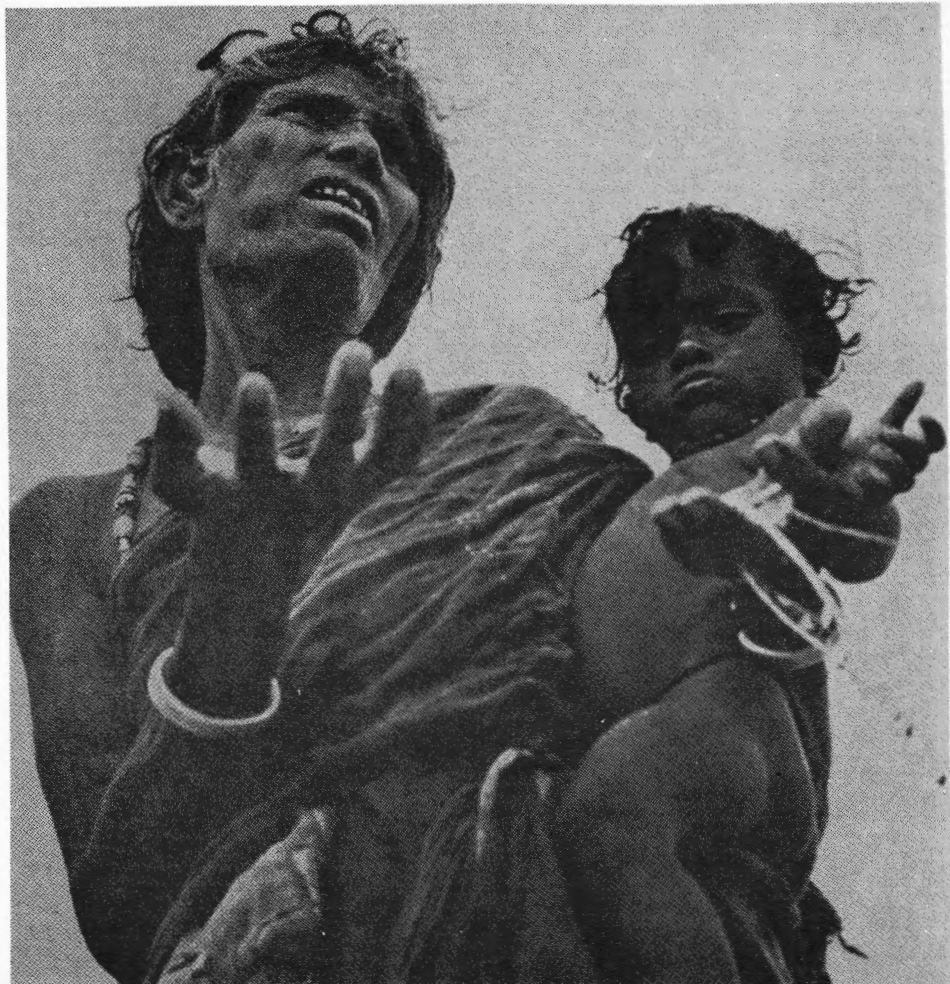
DAVIDSFONDS

GROENCOMITE

HEEMVRIENDEN

KESELS DRIEMAANDELIJKS KULTUREEL TIJDSCHRIFT

Nr 12

Kerstmis 1974

Maria met Jezus

ZALIG KERSTFEEST, GELUKKIG NIEUWJAAR !

Hiermede zit er dan weeral een jaartje op. Is het misschien omdat wij allen een dagje ouder worden dat 1974 ons zo verschrikkelijk vlug voorbijgevlogen is?

De traditionele Kerst- en Nieuwjaarswensen zullen ook dit jaar weer niet ontbreken. Onze arme brievenbesteller zal andermaal, ondanks de fiks verhoogde porttarieven, gebukt gaan onder de zware last van 't 'raargeworden' papier volgekrabbeld met welgemeende of vormelijke Kerst- en Nieuwjaarswensen.

Velen zullen zich weer onder het tere lichtschijnsel van de sfeervolle Kerstmiskaars volvreten aan rijkge vulde tafels. En de consumptielichtjes van onze dure electriciteit zullen met of zonder energiecrisis het klatergoud van onze winkelcentrums hel verlichten.

Misschien vindt je hier en daar in een of andere 'achterlijke' kerk nog een stalletje. Als je dan veel geluk hebt zal men er je nog iets vertellen van Jezus die daar geboren werd "omdat er voor Maria en Jozef geen plaats meer was in de herberg".

De deur van de herberg blijft na 2000 jaar christendom voor Maria, Jozef en hun kindje nog steeds gesloten. Na 2000 jaar Christendom vindt je Jezus nog honderden miljoen keren terug zoals afgebeeld op de eerste pagina van dit bladje.

Toch wil ons 'christelijke westen' - wie durft zulks nog uitspreken - in 1974 weinig of niets ondernemen om o.a. de graanvoorraden te vergroten. De economische wet bepaalt immers dat de prijzen bij grotere voorraad dalen en deze wet wordt door het 'christelijke westen' zeer accuraat toegepast.

Voor miljoenen onschuldigen die zoals Lazarus aan de rand van onze rijkge vulde vrekentafels creperen is de derde wereldoorlog reeds volop aan gang, terwijl wij worstelen met boterbergen, vleesbergen, fruitbergen en andere overschotten die wij omwille van de prijzen niet kwijt willen. Wij hebben miljarden aan de vergeten maanreizen besteed en aan de perfectionering van ons wapenarsenaal. Maar er is geen geld genoeg om de aarde vruchtbaar te maken in de hongergebieden en om het water van de oceanen over de woestijnen te gieten.

De Franse hoogleraar René Dumont sprak in augustus jl. op de wereldconferentie te Boekarest over de 'blanke kannibalen' die anderen opvreten om hun hoge levensstandaard te kunnen handhaven. Wij willen dan nog niet spreken over de corruptie die weelderiger dan ooit overal tiert en het duivelse geweld dat niets of niemand meer ontziet.

Zo is Kerstmis 1974. . .

Wanneer er geen grondige verandering komt in ons leefpatroon als mens en als gemeenschap, gaan wij regelrecht naar het failliet van onze westerse beschaving. Onze hedendaagse levensstijl wordt gekenmerkt door een animale gulzigheid en blinde consumptiedrift, door een ziekelijke overwaardering van geld en bezit, macht en rijkdom.

Wij zelf kunnen op wereldvlak aan deze totaal vergroeide mistoestand rechtstreeks weinig verhelpen. Maar zij woekert voort in onze eigen mentaliteit.

Nog altijd leven er in ons onmiddellijk bereik mensen dit om een of andere reden niet mee kunnen.

Daarom wenst het Davidsfonds, het Groencomité en de Heemvrienden van Kessel aan al hun trouwe lezers een echt Kerstfeest van het Hart!

Geef eens iets van je overvloed, van je zelf, aan een eenzame, van wie je nooit iets terug zal krijgen. Bezoek eens iemand die misschien al zó lang ziek is en toch maar vlak over je deur woont.

En moest je echt niemand kennen stort dan nog vandaag iets van je overvloed op postrekening 000-0144021-73 van Bond Zonder Naam, Lange Klarenstraat, 24 2000 Antwerpen.

Pater Bosmans, zeker geen onbekende voor verschillende lezers, kent helaas nog zovele sukkelaars die nooit geluk in hun leven hadden.

Sluiten wij weer vrede en vriendschap met de natuur! Bomen en bloemen leven! Het wordt hoog tijd dat we weer eens met de bomen gaan praten! Als je met een boom kunt praten hoef je beslist niet naar de psychiater, dan sta je goed met de natuur. Je bent trouwens zelf een stukje natuur!

Je moet het in 1975 eens proberen!

Zalig Kerstfeest en gelukkig Nieuwjaar !

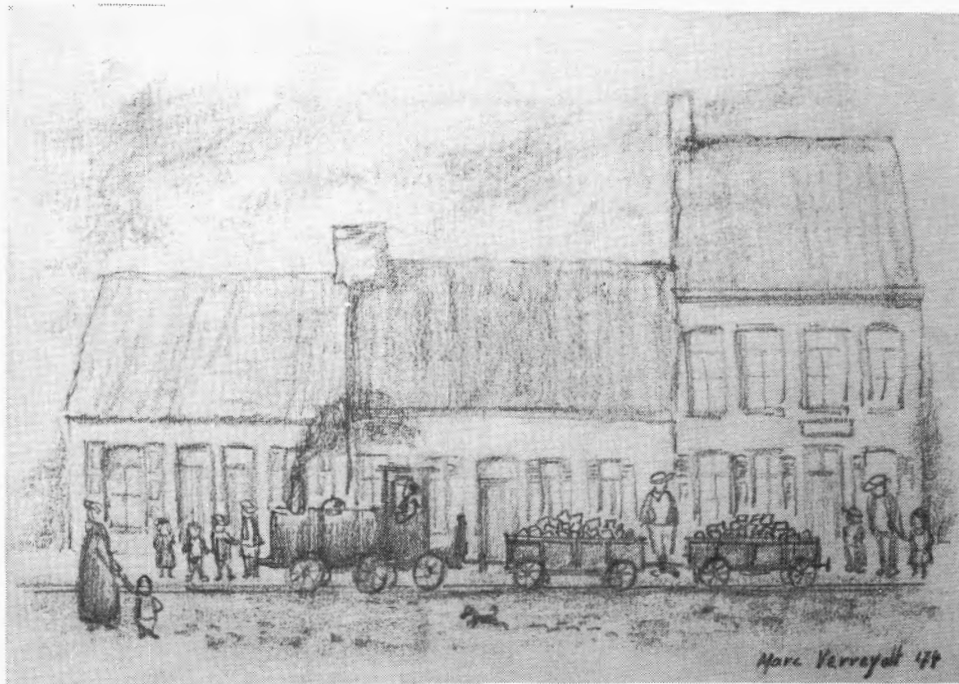

JEUGDHERINNERINGEN

Wanneer oudere mensen over hun levensloop vertellen of een bepaalde gebeurtenis in het verleden willen situeren, dan gebruiken zij meestal uitdrukkingen als : "toen ik nog klein was, voor de eerste wereldoorlog, tussen de beide oorlogen, met de mobilisatie" enz. Iemand die een oorlog in zijn leven heeft meegemaakt hoeft immers geen moeilijke datums te onthouden. Gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste oorlog kunnen ze daarentegen al moeilijker situeren. Je zou haast zeggen dat hoe recenter iets is voorgevallen hoe vager het soms wel schijnt.

Hoe komt dat dan? Zeker ligt het aan de eentonigheid van de dagelijkse dingen. Een schokkend voorval, zoals een oorlog, zal daarom altijd met een welbepaald jaartal in onze herinnering blijven.

Ieder jaar vieren wij Kerstmis, Nieuwjaar, vastenavond, een vroege of late Pasen, kerstmis, enz.. Je mag die feestdagen dan nog zo intens beleven, toch kunnen wij ze na enkele jaren niet meer uiteenhouden.

Maar onze kinderjaren, die helaas al zo lang tot het verleden behoren, komen ons nog zeer fris voor de geest. Het doet ons deugd er nog zoveel te kunnen over vertellen aan onze eigen kinderen en kleinkinderen. De mensen die kort na de eeuwwisseling het levenslicht zagen zullen het zeker met mij eens zijn, dat die tijd, niettegenstaande maar armzalig en zonder het minste comfort, toch een heerlijke en plezierige tijd was. Misschien kwam het omdat wij niet beter gewoon waren en de onbekommerde jeugdijaren zo rap voorbij zijn gevlogen.

Zo zie ik nog de opbouw van ons gemeentehuis. Langs de Geitenstraat stond toen een betonmolen die door de traktie van een paard in werking werd gebracht. Waar zijn de straatlantaarns die met petroleum moesten gevuld worden en elke dag dienden te worden gekuist? En de aanleg van de Nieuwe Bevelsesteenweg, voordien een slijkerige aardeweg, was een zeer grote gebeurtenis in de geschiedenis van ons dorp. De zware kasseien, gelost aan het station te Kessel, werden langs een minispoor - een woord dat toen natuurlijk nog niet bestond - van aan de losplaats tot in Bevel vervoerd. Wat was dat een evenement voor de jeugd van Kessel! Een treintje dat zo maar door het dorp stoomt!

Een kleine locomotief met een akelig klinkende stoomfluit trok een twintigtal wagentjes voort.

(vervolg bladzijde 10)

ONTWERP GEWESTPLAN GEMEENTE KESSEL

Iedereen die wou, heeft het Ontwerp Gewestplan op het gemeentehuis kunnen inzien.

Tot 14 oktober 1974 werd aan iedereen de gelegenheid gegeven bij de Gouverneur om een of andere reden bezwaar in te dienen.

Daar er, voor wat de gemeente Kessel betreft, wel een en ander op te merken viel, hebben wij aan de heer Gouverneur op 8 oktober 1974 een brief gericht die wij aan onze lezers willen voorleggen.

Op bladen 8 en 9 vindt je een plannetje waarop de gemeente Kessel staat. Uiteraard is het spijtig niet gekleurd. Toch zal U alles gemakkelijk kunnen begrijpen en op het plan terugvinden daar wij de verschillende in onze brief aangehaalde punten overeenkomstig op het kaartje hebben genummerd.

Geachte Heer Gouverneur,

Betreft : Ontwerp Gewestplan Mechelen
Gemeente Kessel

Na nauwkeurige studie van het Ontwerp Gewestplan Mechelen en degelijke vergelijking met de plaatselijke toestanden is het onze wens dat, in het belang van iedereen, aan het Ontwerp Gewestplan Mechelen voor wat betreft de gemeente Kessel, enkele wijzigingen zouden worden aangebracht, die wij hiernavolgend zo gedetailleerd mogelijk zullen weergeven.

Ten einde een en ander duidelijker naar voren te laten komen voegen wij hierbij een fotocopie van een deel van de gewestplanbladen waarop de gemeente Kessel voorkomt. De gebieden die een andere bestemming zouden moeten toegewezen krijgen hebben wij overeenkomstig de instructies van het Gewestplan gekleurd.

Om de betreffende wijzigingen op een meer overzichtelijke manier weer te geven, voegen wij tevens hierbij een transparante kalkdruk die U gemakkelijkshalve juist boven op het gebied Kessel op de twee afzonderlijke gewestplanbladen kan leggen.

Voorstellen met argumentatie

De hierna achtereenvolgens opgesomde punten vindt U met hun overeenkomstig nummer terug op bijgevoegde fotocopie.

1. Het witte gebied ten zuiden van Emblem en ten noorden van het Torenven dient, zoals op het grondgebied Lier, te worden gearceerd. Het gaat hier immers over hetzelfde typische netelandschap dat aan de grens Kessel-Lier niet zo maar ineens ophoudt...

2. Het door ons groengemaakte gebied met hoofdletter T ten oosten van

de Emblemsteenweg, moet dienst doen als bufferzone tussen het netelandschap en de Heide. Hierin ligt ook langs de Elzebeek het mooie bosgebied "den Aerd".

3. Verder hebben wij ten oosten en ten westen van onze gemeente een gebied gans geel gemaakt. Het gaat hier immers over een uitgesproken landbouwgebied. Bovendien dient het gedeelte van de Blauwe Hoek om zijn landschappelijk schoon te worden gearceerd.
4. Het meest oostelijk gedeelte van de gemeente - het Visseneinde en omgeving - is een enig mooie streek en moet dus eveneens worden gearceerd.
5. Ten zuiden van onze gemeente moeten twee gebieden worden groengekleurd nl. het Gasthuisbos en het bosgebied langsheen de Lindekensbeek.
Het Gasthuisbos is o.i. aangewezen om te fungeren als wandelbos voor het aangrenzende ouderlingentehuis en vormt een laatste groengebied tussen de geplande omleidingsweg en de dorpskom.
De strook langsheen de Lindekensbeek is het nog enige resterende groengebied tussen de verkaveling in uitvoering langsheen de Oude Bevelse steenweg.
6. Het geruite gedeelte ten zuiden van de dorpskom moet geel worden en is te arceren. Dit gebied dient niet enkel omwille van zijn prachtige landschappelijke waarde te worden bewaard, doch vooral omwille van het unieke uitzicht op de Sint-Lambertuskerk, die sinds vorige eeuw door de Commissie van Monumenten en Landschappen als kunstbouwwerk werd geklasseerd.

Aan de gemeente wordt hier immers een unieke kans geboden om haar patrimonium uit te breiden. Dit gebied, gans in het centrum van het dorp, zou kunnen uitgebouwd worden tot een fraai gemeenteplein met aangepaste groenvoorziening, waarvan in de eerste plaats de reeds vermelde mensen van het ouderlingentehuis rust en verpozing zouden vinden.

Dit gedeelte is trouwens niet geschikt voor woningbouw daar de grond aldaar zeer laag gelegen en moerassig is.

7. Waarom er in de Nete-valleien wachtbekkens zullen worden uitgegraven is ons niet erg duidelijk. Wij hopen dat dergelijke werken enkel zouden uitgevoerd worden na een zeer grondige en ernstige studie.
8. Voor wat de verschillende ontworpen en in uitvoer zijnde verkavelingen betreft, doen wij U opmerken dat - niettegenstaande deze meestal over een degelijk rioleringsysteem beschikken - de afvalwaters uiteindelijk terecht komen in de grachten langsheen andere bebouwde wegen waar het vieze water, tot ergernis van iedereen, ten eeuwigen dage een verpestende stank verspreidt.

In verband met de verkavelingen gelegen op het naar het zuiden afhellende gedeelte van de gemeente, willen wij Uw bijzondere aandacht vestigen op het feit dat al de afvalwaters ongezuiverd via de Lindekensbeek naar de Grote Nete worden afgevoerd.

De Lindekensbeek vormt nu reeds een modderige stinkende zwarte brei. Een zuiveringsinstallatie is hier niet gepland !

Wij vinden de hierboven aangehaalde toestanden volledig onverantwoord !

9. Tenslotte willen wij, zoals wij reeds vroeger aan het Ministerie van Openbare Werken hebben voorgesteld, nog eens terugkomen op de ontworpen express-weg die vanuit Lier het prachtig stuk natuur ten zuiden van onze gemeente zou doorkruisen. Hierdoor zou deze enig mooie streek niet alleen voor altijd geschonden zijn doch ook volledig afgezonderd en ontoegankelijk worden gemaakt voor wandelingen of andere passieve recreatiedoeleinden.

Deze weg lijkt ons bovendien overbodig te meer daar de autostrade Antwerpen-Luik vanuit Lier, in de onmiddellijke toekomst veel gemakkelijker te bereiken zal zijn via de ring rond Lier en het ontworpen verbrede wegdek Lier-Massenhove.

Bovendien zal vanuit Mechelen diezelfde autostrade kunnen vervoegd worden via de geplande autoweg Duffel-Ranst.

De expressweg Mechelen-Herentals over Heist-op-den-Berg zal ongetwijfeld het verkeer in onze gemeente eveneens aanzienlijk ontlasten. Ook bestaat er al een goede verbinding tussen Lier-Herentals via Berlaar-Herenthout waardoor het verkeer in onze gemeente nu reeds merkkelijk verminderd is.

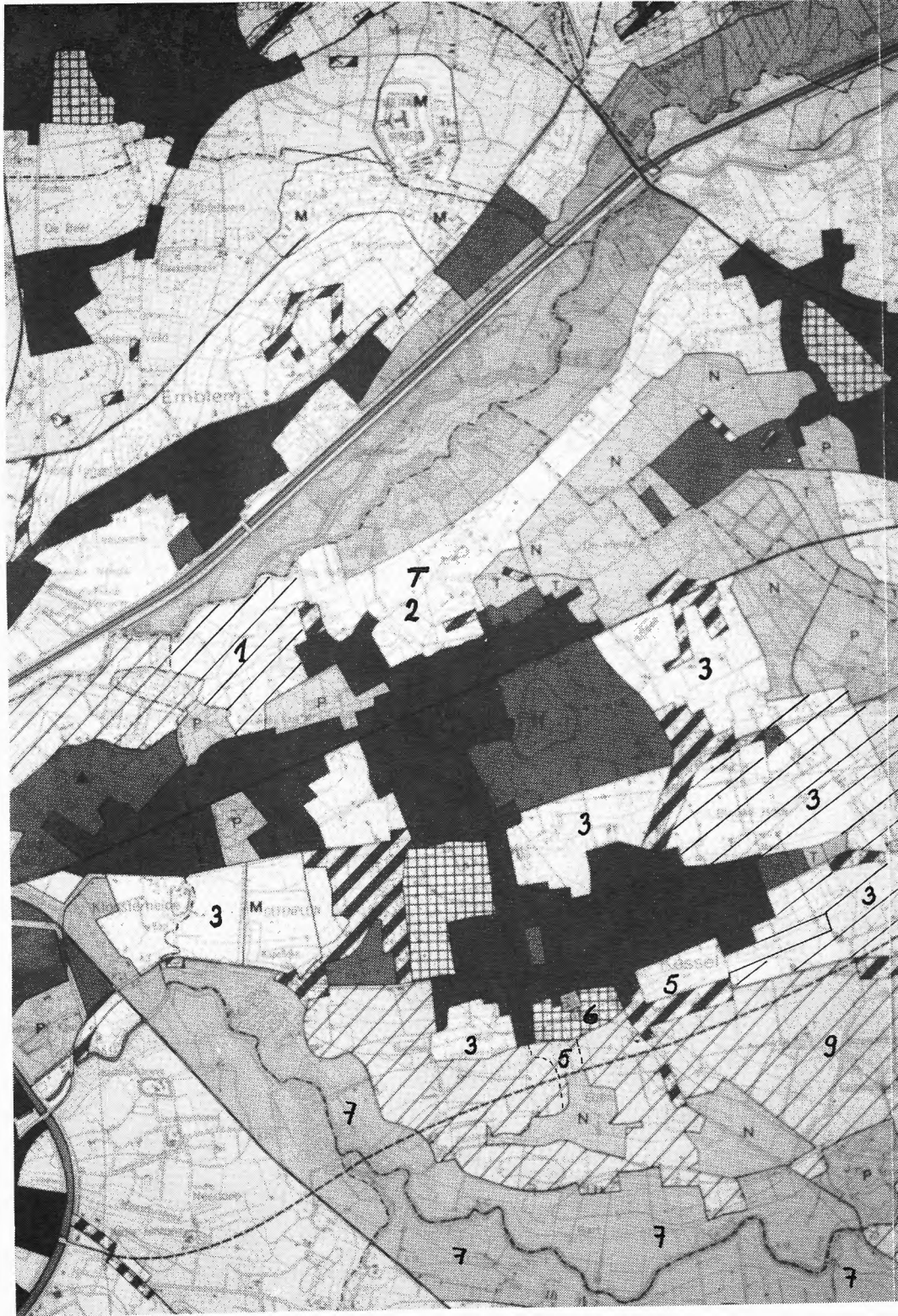
Wij willen er nog speciaal op drukken dat het zuidelijk gedeelte van onze gemeente, dat in alle opzichten het prachtigste natuurgebied is, onder geen enkele voorwaarde mag aangeraakt worden.

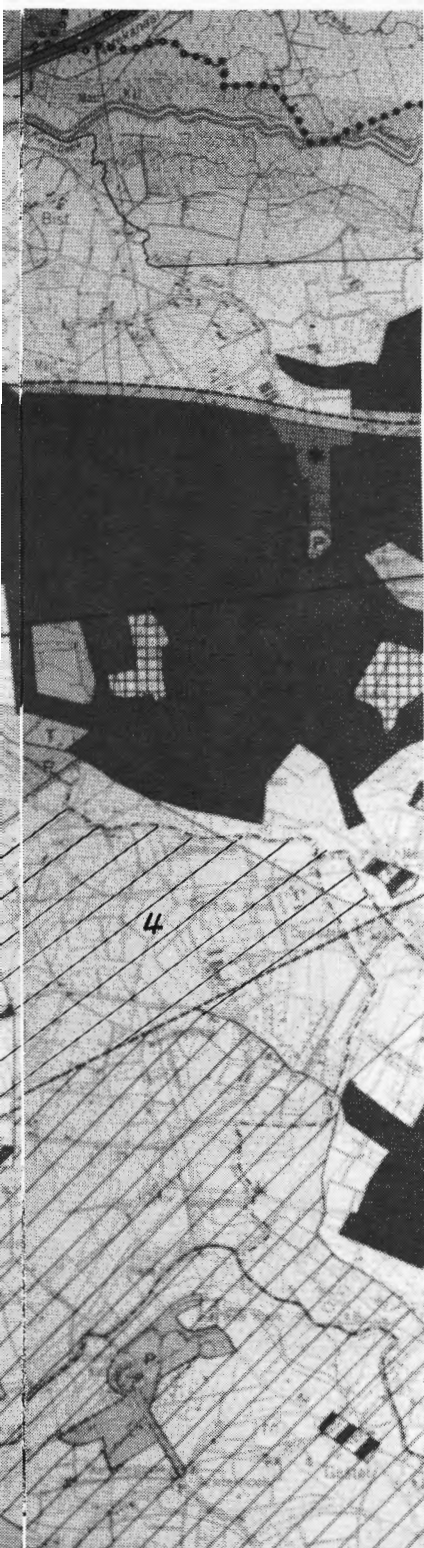
(Nota van de redactie : Bogaertsheide - dreef van baron van Zuylen)

Wij hopen dat U met al deze argumenten degelijk rekening zal willen houden om het ontworpen gewestplan nog in die zin te willen wijzigen. De door ons nagestreefde wijzigingen duiden erop dat wij enkel in het belang van de ganse volksgemeenschap willen handelen en zeker geen eigen voordeel nastreven.

Voor Uw gewaardeerde medewerking danken wij U, geachte-Heer Gouverneur, van harte.

Met de meeste Hoogachting

- Woongebieden
- Woonuitbreidingsgebieden

- Woonparken
- Woongebieden met een landelijk karakter
- Woongebieden met culturele, historische en/of esthetische waarde
- Industriegebieden
- Gebieden voor vervuulende industrieën
- Gebieden voor milieubelastende industrieën

- Landelijke gebieden
- Agrarische gebieden
- Bosgebieden
- Groengebieden
- Natuurgebieden
- Natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten
- Parkgebieden
- Bufferzones

Aanvullende aanduidingen

- Landschappelijk waardevolle gebieden

- Militaire domeinen
- Gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen
- Ontginningsgebieden
- Andere gebieden

----- Aan te leggen snelverkeerswegen

Tegelijkertijd hebben ze toen ook de Bartstraat opgehoogd met een kiezel-laag. Die bracht men met hetzelfde treintje aan. Aan het schippershuis bij de kerk liet men de ijzeren wagonnetjes langs een aangelegde spoorweg dwars door het elzenbos tot aan de aan te leggen kiezelweg bollen. De wagentjes geraakten door hun eigen gewicht en geholpen door de dalende helling zonder enig ander trekmiddel op hun bestemming. 's Zondags toen er natuurlijk niet gewerkt werd waren de wagonnetjes de attractie van de jeugd die er duchtig van profiteerde door er zelf een gratis ritje mee te maken. Ze vertrokken dan van aan het Schippershuis in vliegende vaart tot aan de lindekensbeek. Dat er toen geen ongelukken gebeurd zijn be-grijp ik nog niet.

Na de hoogmis trokken wij naar het patronaat om er te biljarten, met de kaarten te spelen of te kegelen. Dat duurde dan zo tot 's mid-dags. Wij moesten toen elke zondag naar 't lof. Maar na het lof tot 6 uur keerden wij terug naar 't patronaat om er de zondag verder door te brengen onder het waakzaam oog van mijn-heer de onderpastoor. Hiervoor moesten wij een kleine bijdrage betalen en Willem uit 't gasthuis, een doofstomme, moest die bijdrage bij iedereen komen afhalen en alhoewel dat toen maar één cent kostte deed die brave man dat zeer nauwgezet.

We hadden toen in Kessel ook een fanfarekorps onder de leiding van Jef Hendrickx uit Lier. Hij was een bekwaam muziekmeester, die elke week nauwgezet repetitie hield. Ik speelde derde bugel. Ik hoef je zeker niet te vertellen dat wij allen zo fier als een gieter waren toen wij spelend gelijk grote mensen door het dorp stapten, de twee processies opluisterden met aange-paste plechtige muziek of een of andere uitstap maakten naar een naburig dorp. Vele muzikanten van de beide fanfares "de Rob-bers" en "de Ezels" hebben hun eerste oplei-ding in 't patronaat gekregen.

Tijdens de winter was er jaarlijks een toneelopvoering en alle Kesselaars waren er op verlekkerd om "naar 't stukske" te komen kijken. Meer ver-zet hadden de mensen toen ook al niet. De stukken die ze toen zoal opvoerden waren : "De Boeren van Olen" , "De Moord van Nijlen", "Jozef in Dothan", Robert en Bertrand" enz. Het programma bevatte telkens een openingsstuk van de fanfare, een blij-spel of tussenin kluchtliederen. Maar na de pauze kwam dan de clou van de avond, het drama in meerdere bedrijven en ik mag je verzekeren dat er toen een stukse gesnotterd werd... Het kwam er niet op aan hoe laat het feest duurde want de mensen ver-maakten zich heerlijk!

De jeugd die bracht meestal haar vrije tijd door op de straat, aan 't loopke, in 't bos, aan de nete of in de hei. De boterhammen gesmeerd met poepgelei, siroop, bruine suiker, platte kaas of gewoon met vet werden zo maar op straat in open lucht verorberd. Om thuis aan tafel te zitten hadden zij immers geen tijd. De verleiding om steeds maar mussen te vangen was immers te groot. Er was toen geen enkele knaap die niet minstens één of meerdere mussenklemmekens op zak droeg. Een zakdoek was een rareiteit. Ze hadden immers twee mouwen! De mussenklemmetjes werden zeer zorgvuldig in 't midden van de straat geplaatst waarover toen enkel paarden stapten. Het stukje brood stond dan verleidelijk boven op het hoopje te pronken en de arme vogeltjes schoten er het leven bij in.

Elk jaargetijde bracht nieuwe spelletjes met zich mee. Die kwamen geregeld terug rond hetzelfde tijdstip. Zo kenden wij de knikkers, de geseldop, de tol of kapnon die Tist den Draaier draaide. Ze werd voorzien van een lange stalen pin gesmeed door Remi Carré, onze dorpssmid. Die pin diende om elkaars kapnon kapot te kappen. Wanneer de pin van 't veelvuldig kappen in de kapnon zelf ingedrongen was of los kwam werd ze met 'paardechik' er terug in vastgezet. Dat leek hiervoor het beste paardemiddel...

Als de kapnon schuin op de grond terecht kwam dan 'zeikte' ze en wanneer ze een andere raakte was 't klos.' De jongens liepen toen ook gans Kessel af met de reep of hoepel, meestal een verroeste velg van een afgedankte fiets. Er was er eens ene die de velg van een motorfiets gebruikte maar die liep met dat zwaar geval toch niet ver. 'Teppeschieten' met een loden zelfgemaakte werpschijf was toen 'in'

Potscherven verzamelen, dat was een bezigheid die telde! Effen witte stukken waren waardeloos, maar het minste gekleurd streepje aanzagen ze als zeer waardevol en zeker als er goud of zilver aan te pas kwam. En dan maar uitwisselen!

Al scanderend 'Wie doet er mee schumeleren' liepen de jongens arm in arm over de koer van de school om anderen er toe aan te zetten deel te nemen aan dit nogal brutale spel. En wie kent er nog het plezierig spelletje 'Scheer-mes-ten-hamer' ? En waar zijn de zomers toen wij allen lui en loom in het warme zand

van de speelplaats onder de schaduw van een dikke boom het zo be-
geerde kansspel met de bikkels speelden?
En de meisjes, die mogen wij immers ook niet vergeten, die gingen
'pièrekinkelen' op de koer van de meisjesschool.

Hoe eigenaardig ook, de knickers kwamen vooral 's winters aan bod, ver-
kleumde handen deerden de bengels niet.
De klakkebuis of proppenschietter uit vlierhout diende om gekauwd papier
of lijsterbessen, die ze besbollen noemden, weg te schieten.
In 't begin van de lente vervaardigden ze fluitjes uit wilgenhout, ook wel
poezeminnekens genoemd, en werd er tegen de merels en nachtegalen op
gemusiceerd.

De rottebeek en 't loopke hadden een magische aantrekkingskracht op de
Kesselse brakken. Tijdens de strenge vooroorlogse winters overstroomde
de Nete regelmatig en het water zette de beemden onder tot aan 't kapelle-
ke van Sander uit de hel. Dan was de ijsvlakte van 't plaske de grote
aantrekkelijkheid voor groot en klein. Er werd toen lustig geslierd en
geschaatst en met de ijsstoel gereden tot de maan reeds geruime tijd
aan de koude vrieslucht stond.

In de late lente was vogelnesten roven het werk van de stoutste en onver-
schrokken waaghalzen.
Deze deinsden er niet voor terug, de dikste en hoogste bomen met klim-
koorden te beklimmen om de eieren of jonge vogeltjes te roven. De eieren
werden voorzichtig uitgeblazen, aan een draad geregen en als trofee in
de huiskamer aan de muur opgehangen.

's Zomers gingen ze pootjebaden en zwemmen aan 't gewad met of meestal zonder zwembroek. Dat was toen mode en niemand zag er graten in. De mensen hadden immers geen geld om badkostuums te kopen.

Als de herfst was aangebroken dachten ze plots aan de luchtvaart. In het snoepwinkeltje bij Louise Drieskens konden ze papieren vliegers kopen. Die kostten één cent en een maatje groter een halve sol (5 cent). De grote vonden natuurlijk enkel afzet bij de kapitaalkrachtigen! Je kon ze natuurlijk ook zelf uit krantenpapier vervaardigen maar die van 't winkeltje van Louise Drieskens waren stukken mooier en gans gekleurd. Verder moest je nog zorgen voor een staart en een bobijntje garen. Wat was het toen heerlijk die vlieger in de beemdekens wel een halve dag hoog in de lucht te zien zwieren.

En dan waren er nog de onvergetelijke kermisdagen van toen. De week er voor kwam de lepel-en vorkvertinner. Het eetgerei moest er tijdens de kermistijd keurig uitzien! De vertinner installeerde zich onder de oude noteboom naast het 'pissijn' tussen de herberg 'De Kroon' en de kerke-
stichel. Een vuurtje werd dan aangelegd, daarop een ijzeren ketel met smeltend tin en in een ommezien toverde die man alle lepels en vorken

om in blinkend metaal. Voor enkele centen waren onze moeders weeral gesteld en of de schoolbengels er belang in stelden!

Met de kermisdagen telde de school altijd veel telaarokomers en haagschoolhouders. Bij het optimmeren van de kermiskramen staken de rakkers immers gaarne een handje toe. Het kon allemaal niet vlug genoeg gebeuren.

En wanneer dan de zondagmorgen was aangebroken trokken de kinderen op hun paasbest gekleed naar al die schitterende bezienswaardigheden, netjes tentoongesteld op de groengeverfde kramen langs de kerkhofmuur. Het speelgoed stak hun ogen uit, kartonnen paardjes, stopgeweren, revolver, trommels, toetekens en dat alles overgoten met de heerlijke geur van smoutebollen, witte en bruine warme rek en smossers, een echte Kesselse specialiteit. Na de hoogmis was de kermis volop aan gang en de paardjesmolen draaide dan op volle toeren. Een ritje kostte één cent maar met een beetje geluk en handigheid kon je de pluche al eens bemachtigen en dan was de rit gratis. Voor diegenen bij wie de centen op waren bestond er nog wel mogelijkheid langs de binnenkant van de molen te lopen, want die moest immers in gang geduwd worden!

De molenbaas floot als de rit ten einde was en dan sprong iedereen op de houten vloer en konden ze nog wel een paar meters meedraaien.

Aan kandidaat-duwers ontbrak het nooit en hoe later het werd hoe meer liefhebbers er opdaagden.

De centen wisten toen niet op de rug van onze ouders. Een kind dat 10 tot 25 cent kreeg bezat al een klein fortuin. Wat zijn de tijden toch veranderd. Op de kermis vindt je toen de tuimelbak, de schippekens, het anker en de zon en de draaischijf. Naar gelang je een hoog of laag nummer draaide kreeg je in evenredigheid een aantal 'nobelewitjes' of kleine ronde koekjes op een papier geplakt.

Voor de aankomende jeugd was er dansgelegenheid. In een paar zaaltjes en tenten stonden toen schitterende dansorgels die de mooiste en de allernieuwste schlagers uit die tijd ten beste gaven. De wals, de scottish, polka, mazurka en de charleston. Elke dans werd twee maal herhaald en als 't half was haalden ze het dansgeld op. Dat was toen 5 cent. Tijdens het ophalen van die 5 cent stapten de paartjes dan rond de dansvloer, de mannelijke partner langs de binnenzijde want die moest altijd betalen!

Het was een heerlijke tijd. Niet te vergelijken met die van vandaag. Nu is het voor velen alle weken kermis. Onze moeders zaten toen tot over hun oren in 't werk. Die moesten immers de kermiskost koken. Kriekespijs met frikadellen, vleessoep met balletjes, stomppatatten met rode kool, en rijstpap met bruine suiker en krentenbrood en pruimenvlaai! En dat smaakte toen verschrikkelijk heerlijk want tijdens de gewone dagen in het jaar moesten wij het met heel wat minder stellen.

Het gerstebier, voor de gelegenheid dubbele gersten van 't vat, en de borreltjes jenever hitsten de gemoederen op en de vrolijke stemming ont-aarde wel eens in ruzie en vechtpartijen. Meestal waren het altijd dezelfde kerels die aan hun gemoedstoestand moesten lucht geven en voor wie het geen echte kermis was geweest als de veldwachter of de 'gendarmen' ze niet in de bak hadden gestopt.

O tempora o mores!

En wie van de kinderen kent nu nog 'pjeirekegreef'? Sinterklaas was toen voor de Kesselaartjes nog de grote onbekende. Sintergreef daarentegen de grote kindervriend, die de avond voor halfvasten de mandjes van de kleintjes

met allerlei lekkernij bedacht maakte ons allemaal dolgelukkig met zijn suikeren uurwerk of zijn suikeren sigaar en zijn appelsienen! Niet in overvloed zoals dat nu gebeurt maar des te meer verheugend! Waarmee kunnen wij onze kinderen nu nog blij maken? 't Is immers voor de meesten alle dagen Sinterklaas!

Jules Verreydt

JAAR VAN DE VERZOENING

Pater Bosmans : "BELGIE IS HET LAATSTE LAND OM TE VERGEVEN"

In juni 1959 stelde pater Phil. Bosmans, verantwoordelijke van Bond Zonder Naam, in een radiotoespraak de vraag : "Zal België het laatste land zijn om te vergeven?" Dat was 15 jaar na de oorlog. Nu zijn weer 15 jaar voorbijgegaan en deze toespraak heeft niets aan aktualiteit ingeboet. "Waarop wacht ons land om gedaan te maken met de oorlog en zijn gevolgen?" zo stelt pater Bosmans de vraag. Wij hebben de wegen, de bruggen en de huizen, wij hebben alles hersteld en herbouwd, alleen aan de liefde hebben we niet gedacht. Die is nog steeds niet uit het puin opgestaan. Het is onverantwoord zich te beroepen op onze dierbare doden, de slachtoffers van de oorlog, om de pas af te snijden aan elke verzoening en elke genedemaatregel. Als onze doden konden spreken zouden ze het uitschreeuwen : vrede ! Want voor de vrede hebben ze hun leven geschonken. Wat baat dan hun offer als wij de oorlog blijven voortzetten en onze medemensen blijven achtervolgen en kwellen tot het uiterste. Wie onverzoenlijk is en onenigheid en haat zaait kan in schitterende bewoordingen hulde brengen aan onze doden, maar in feite onteert hij op beschamende wijze de nagedachtenis van alle slachtoffers van de oorlog. We verafschuwen de gruwelen, die tijdens de oorlog op mensen gepleegd worden, we verafschuwen de willekeur waarmee mensen na de oorlog behandeld werden, we verafschuwen het likwidieren van tegenstanders op welke wijze dan ook.

Verder wijst pater Bosmans erop hoe men moties en verzoekschriften ondertekent ten bate van veroordeelden in het buitenland (Spanje, Griekenland, Portugal enz.) maar hoe amnestie in België 30 jaar na de oorlog nog niet mogelijk lijkt. Waarom is het toch nodig dat 30 jaar na de oorlog duizenden in dit land nog steeds moreel en financieel de gevolgen moeten dragen van hun misstap of, wat erger is, de misstap van hun gezinsleden? Na het Jaar van de Rechtvaardigheid volgt het Jaar van de Verzoening. Zal het helpen? Zal er iets ten goede veranderen? Of woont er in ons land een wraaklustig monster dat machtig genoeg is om elke politieke amnestie voor eeuwig onmogelijk te maken? zo besluit pater Bosmans.

IN 'T KORT GENOTEERD

En Kessel is weeral een stort rijker geworden. Juist aan de bouwgrond van onze schepen stinkt het nu al weken lang in 't rond. Het ding staat daar dag en nacht te branden.

Alhoewel zeer zeldzaam, komt het wel eens voor dat wij opgescheept zitten met labiele maritieme luchtstromingen van polaire oorsprong. Het is precies dan dat de dikke rook zeer laag over de rijweg hangt. Als je daar dan met je wagen plotseling inkomt weet je niet meer of je er nog heelhuids uitkomt. De rook belemmert er helemaal het zicht en vormt er een uiterst gevaarlijke plaats voor de automobilist. Mensen opgepast want op het Gewestplan staat niet vermeld dat het daar stinkt.

En recht tegenover dat stinkende goedje stort dan weer een ander aannemer nu al maanden lang, dag en nacht, een wit scheikundig afval produkt afkomstig van een scheikundige fabriek uit Ruisbroek-Sauvegarde. Al vroeger hebben wij bij het gemeentebestuur tegen deze gang van zaken bezwaar ingediend doch dat leek wel allemaal boter aan de galg. Of het produkt nu giftig is of niet, zonder wettelijke toelating mag het niveauverschil zo maar niet willekeurig gewijzigd worden. En wie heeft die toelating gegeven?

Van het prachtige Torevenpark werden reeds delen verkocht. Wij kennen de plannen van de kopers niet. Toch zijn wij gerust voor de toekomst. Immers nog niet zo lang geleden hebben de hoogstgeplaatste instanties tijdens een publieke vergadering het nogmaals uitdrukkelijk beklemtoond dat aan het Torevenpark niet zal geraakt worden!

Een hele tijd hebben wij tegengesparteld maar 't hielp helemaal niets. Ook wij zijn willens nillens in de inflatiemolen terechtgekomen. Vooral de waanzinnige prijsstijging van het papier - dit jaar meer dan 80% - ligt zeer zwaar op onze lege maag. Willen wij in 1975 verder blijven boeren - heeft natuurlijk niets te maken met bepaalde geluiden voortgebracht door een welvoldane maag - moeten wij voor een abonnement 1975 op Salvator F 50 vragen. Voor zo'n prulleboekje lijkt dit misschien nogal veel maar niettemin is dit toch maar 4 x F 12.50 per jaar. Zo verschrikkelijk is dat dan toch ook weer niet want je geeft wel F 8 per dag uit voor een gewoon gazet. Pieker er dus niet over en pakt een pint minder. In de plaats krijg je immers een SALVATOR .

U gelieve Uw zuurgewonnen centen te storten op bankrekening 320-0405166-67 of postrekening 000-0603726-95 van Herman Van Regenmortel, Salvatorbaan 9 2508 Kessel.

Bij voorbaat verschrikkelijk bedankt voor Uw zeer sympathieke en vooral geldelijke steun. . . .

Verantwoordelijke uitgevers :

Davidfonds Kessel
Romain Verreydt
Fortstraat, 13
2508 KESSEL

Groencomité Kessel
Herman Van Regenmortel
Salvatorbaan, 9
2508 KESSEL

Heemvrienden Kessel
Frans Lens
Berlaarsesteenweg, 31
2508 KESSEL